

Lapset Univormuissa

Kirj. BILL

EDELISESSÄ Tie Vapauteen numerossa osoitimme miten voimaperäisellä ja tehokkaalla tavalla diktatuurilla hallittavissa Europan maissa annetaan nuorisolle ja vieläpä aivan lapsillekin sotilaallista koulutusta ja kasvatusta. Osoitimme myös, että samaa latua näyttävät tulevan seuraamaan n.k. kansanvaltaisen hallitusmuodon omaavat maat, johon suuntaan Ranskassa on jo huomattava askel otettu.

Lievemmässä muodossa sotilaallisen koulutuksen ja kasvatuksen antaminen lapsille ei ole ollekaan uusi menetelmä. Englannissa, sen alusmaissa ja Yhdysvalloissa on tuo kasvatustapahtunut ja tapahtuu edelleen Partioipoika-järjestön (Boy Scout) kautta. Paitsi mainittuja, on partioipoikaliike levinnyt myös moniin muihin maihin. Sen on hallitseva luokka ja sen edustajisto huomannut liikkeeksi, jonka siipien suojissa voidaan kasvattaa tervettä ja kuntoista ainesta sotilasarmeijoihin, ilman että suuri osa kansasta edes huomaisikaan mistä todella on kysymys.

Agitatsionia partioipoikaliikeen edistämiseksi tehdään yksinomaan terveen ja elinvoimaisen nuorison kasvattamisen nimessä. Ja kelläpä voisi-kaan olla sanomista sellaista liikettä vastaan, joka puhtaasti ja vilpittömästi tähtäisi lastemme ja nuorisomme ruumiillisen kuntoisuuden edistämiseen — jota lisäksi itsestään seuraa henkinen terveys — mutta partioipoikaliikeen yksinomainen tarkoitus ei ole se. Voidaanpa täyden totuuden puitteissa pysyen vielä lisäksi sanoa, että lasten terveydellisen puolen edistäminen ei ole edes sen pääasiallinen tarkoitus, vaan että todelliset ja omistavan luokan näkökannalta katsottuna tärkeimmät — ehkä ainoat — tarkoitukset ovat aivan toiset.

Partioipoikajärjestön osastoihin on saatu paljon sellaistenkin lapsia, jotka ovat militarismien vihollisia ja jotka eivät lapsiaan niihin päästäisi jos tuon liikkeen todelliset tarkoitukset käsittäisivät.

Jokainen meistä, joka on lapsuudessaan ja nuoruudessaan saanut käydä kouluja, muistaa miten virkistäviä olivat ulkokisailut välitunneilla ja iltoihin. Ne partioiretkeilyt, joita koululaiset Suomessa tapasivat syksyisin ja keväisin tehdä lähiseutujen metsiin, olivat kerrassaan nautinnollisia ja

virkistäviä. Sitä virkistystä, jonka partioiretkeilyt lapsille ja koulunuorisolle tuottavat, ei kukaan tahdo lapseltaan kieltää. Ja silloin kun ei nykyisessä partioipoikalikkeessä huomata sen militaristista luonnetta, niin ei ole ihme vaikka vanhemmat niin kernaasti siihen lapsensa päästävät ja kehoittavatkin liittymään.

Partioipoikaliikeen synty

On aivan luonnollista, että partioipoikalikkeellä on militaristinen luonne, sillä se on syntynytkin sotatilanteen vallitessa, sotilaallista tarkoitusta varten. Se syntyi Englannin ja buurien välisen sodan aikana.

Vuonna 1900, Mafekingin kaupungissa, Etelä-Afrikassa, kun englantilaisten kaupunkia puolustavien sotilaiden joukko taisteluissa oli hupennut ja uupunut buurien tulisten hyökkäysten edessä niin, että sen menettäminen alkoi näyttää varmalta, järjesti kaupungin puolustuksen ylikomentaja E. Cecil poikasista armeijan. Poikasista tehtiin sanansaattajia, asetettiin heitä vahtipaikoille ja varttuneemmat asetettiin muutamien päivien harjoituksen jälestä rintamille. Kaupunki tuli lopuksi pelastetuksi. Poikasista muodostetun armeijan ansioksi sanottiin sitä, että puolustuslinja kesti siksi kunnes Englannista ehti saapua lisää joukkoja, jotka pakoittivat buurit antautumaan.

Tästä tapauksesta sai kenraali Baden-Powel päähänpiston partioipoikaliikeen muodostamiselle Englantiin. Ruumiillista kasvatusta piti hän sinä valttina, jolla liikettä rakensi. Kuitenkin on Englannissakin ollut partioipoikalikkeellä sotilaskasvatuksellinen tarkoitus heti sen synnystä alkaen. Eikä toisin ole voinutkaan olla, koska perustajana on ollut sotilaskenraali.

Samaten kuin muihin maihin, on partioipoikaliike levinnyt myös Yhdysvaltoihin Englannista. Eräs kustantaja, nimeltään W. D. Boyce, sattui Englannissa vieraillessaan tekemisiin partioipoikiensa kanssa. Hän ihastui heidän avuliaisuutensa matkailijaa kohtaan ja urhoollisuuteensa. Hän innostui liikkeeseen ja tutustui siihen perinpohjaisesti, josta seurauksena oli, että Yhdysvaltoihin palattuaan alkoi hän järjestää partioipoikalikettä tänne. Muutenkin jo kustantaja ollen, al-

koi hän kustantaa kolmea partiopoikaliikettä edistävää julkaisua.

Perustajan tarkoitus lienee ollut hyvä ja vilpiton. Kukapa tietää vaikka hänellä olisi ollut yksinomainen tarkoitus muodostaa siitä liike, joka edistää lasten ja kasvavan nuorison terveyttä ja ruumiillista kuntoisuutta, ilman militaristisia tarkoituksia. Kuitenkin kävi siten, että partiopoikajärjestön ensimmäiseksi presidentiksi Yhdysvalloissa valittiin luutnantti Colin Livingston. Tämä vaikutti, että perustajan mahdollisesti puhtaat tarkoitukset eivät toteutuneet. Partioaikien käsiin annettiin pyssyt, heidät puettiin univormuihin ja kaikki puolin sai liike täydellisen militaristisen luonteen.

Partiopoikajärjestö perustettiin Yhdysvaltoihin v. 1910. Kahta vuotta myöhemmin, v. 1912 perusti Daisy Cordon Low Partiotyttöjärjestön. Hänen tarkoituksensa nähtävästi on ollut muodostaa partiotyttöliikkeestä tyttöjen terveyttä edistävä järjestö, mutta samoin kuin partiopoikaliike, on sekin melkein heti perustamisen jälkeen saanut militaristisen luonteen.

Todistuksia sodan ajoilta

Ne, jotka partiopoikaliikettä lähemmin tuntevat ja ovat seuranneet sen toimintaa rauhankin aikana, eivät voi epäillä etteikö sillä olisi militaristista luonnetta. Kuitenkin osoittaaksemme, että partiopoikaliikettä on jo sen olemassaolon aikana käytetty Yhdysvalloissa sotatoimenpiteiden edistämiseen, silmätkäämme sen toimintaan maailmansodan aikana. "Handbook of Scoutmasters"-nimisessä Partiopoikajärjestön julkaisussa osotettiin numeroilla v. 1932, miten suurena tekijänä tuo järjestö oli "sodan voittamisessa":

Sen toimesta kerättiin raaka-aineet 500,000 kaasuammarin valmistamiseen.

Etsittiin mustia pähkinäpuita niin paljon, että niistä saatiin 20,758,000 neliöjalkaa lautaa, pysynperien ja lentokoneiden siipien valmistamiseen.

Levitettiin yli 30,000,000 hallituksen lentolehtistä.

Annettiin arvokasta apua Punaiselle Ristille hallituksen sotatyökomitealle.

Edistettiin patrioottista yhteisrintamaa sodan vastustajia vastaan.

Yli 70,000 partiopoikaa sai mitalin "liberty bondien" myynnistä. Sotasäästömerkkejä myytiin suunnattomat määrät. Lisäksi kymmeniä tu-

hansia mitalleja annettiin partiopojille erinäisistä suorituksista sotatoimien edistämiseksi.

Lisäksi voitaisiin luetella muita tehtäviä, joita partiopojat sodan aikana suorittivat ja osoittaa huikeita numeroita heidän toiminnastaan sotabondien myynnissä, mutta tilansäästämiseksi tyydymme edellä mainittuihin.

Samaten kuin partiopojat, toimivat myös partiotytöt maailmansodan aikana sotabondien myyjinä ja muissa sotatoimia edistävissä tehtävissä. Partiotyttöliikkeen taholta valmistettiin suuret määrät vaatteita Punaiselle Ristille, kääreitä sotilassairaaloihin, y.m.

Militarismien ja fascismin edistämiseksi

Jotkut rauhaa rakastavat Partiopoika- ja -tyttöjärjestöihin kuuluvien lasten vanhemmista voivat ajatella, että viime sodan aikainen tilanne oli poikkeuksellinen. Voivat uskoa yhä niitä uskoteluja, että näin poikien kuin tyttöjenkin partiolikkeet ovat militaristisista pyrkimyksistä vapaita, elleivät niiden toimintaa perinpohjaisemmin tunne. Kuitenkin saadaan oilla vakuutettuja, että seuraavan sodan puhjetessa, "huomisen jälkeisenä päivänä", että, kuten "Bury of Dead"-teoksen kirjoittaja sanoo: "Niin Partiotyttö- kuin -poikaliikkeen tulee olemaan taas eroittamattomasti sotakoneistossa mukana."

Vielä lisäksi: elleivät ne, jotka partiolikkeiden mukana ovat ja sen militaristista luonnetta vastustavat, joita on siinä hyvin vähän, kykene puhdistusta saamaan aikaan, voidaan tätä liikettä jonain päivänä käyttää suoranaisesti amerikalaisen fascismin edistämiseen.

Liian pitkälle menevä väitekö? Mahdollisesti. Mutta tämän liikkeen menneisyydessä ja nykyisyydessä on sellaista, joka viittaa siihen että mainitunlainen tulos voi olla mahdollinen.

Partiolikkeiden militaristinen luonne itsestään johtaa edellä mainitun johtopäätelmän vetämiseen. Nuorten järjestöt, jotka kallistuvat militarismiin, voidaan helposti johtaa aseilla hallitsemaan pyrkivien miesten ja liikkeiden tukijoiksi. Onhan todistettavissa, että esim. sellaiset järjestöt puhdistivat tietä fascismille Italiassa ja Saksassa.

Jokainen partiopoika on kasvava legionaalainen. Eikä partiotyttö voi olla muuta kuin kasvamassa oleva jäsen "Amerikan Vallankumouksen Tyttären"-nimisessä järjestössä. Heidät opetetaan luotamaan, että Amerika on parhain maa maailmassa. Heissä kasvatetaan kunnioitus sotaa ja mili-

tarismia kohtaan. Ja kun näin on, ovat he fasciimiin pyrkivien aineiden tukijoita, silloin kun siitä tulee kysymys.

Kukaan asioista tietoinen ja rehellinen ihminen ei voi väittää, etteikö Partiopoikajärjestön toiminta — ja samaten myös Partiotyttöjärjestönkin — tähtää militarismiin edistämiseen. Ja kuten viitattu, niitä voivat sangen edullisesti hyväksyä käyttäen fasciimiin pyrkivät ainekset.

Kapitalismin turvaamiseksi

Kun kenraali Baden-Powell perusti Partiopoikajärjestön Englannissa, niin hän viittasi siihen miten Rooman valtakunta kukistui siksi, että oli puute "hyvistä ja uskollisista kansalaisista." Kautta rantain antoi hän ymmärtää, että tämän järjestelmän säilymiselle on välttämätön lapsien kasvataminen kuuliaisiksi hallitukselle ja kunnioittamaan lakeja. Suoraan sanottuna perusti hän siis Partiopoikajärjestön kapitalistisen järjestelmän turvaamiseksi ja tästä seikasta itsestään johtuu että partiopoikalikkeella täytyy olla militaristinen luonne.

Sama tarkoitusperä epäilemättä oli niillä, jotka Yhdysvalloissa ottivat partiopoikalikkeen johdon käsiinsä heti sen perustamisen jälestä. Juuri niihin aikoihin, v. 1910, oli huomattavaa liikehtimistä havaittavissa työläisten keskuudessa. Muutamat rautatietyöläisten unioid ja United Mine Workers osoittivat lisääntyvää taisteluhaluja. Ja ennen kaikkea on merkille pantava, että vallankumouksellinen teollisuusjärjestö, I. W. W., alkoi niihin aikoihin tulla suuremmassa määrässä työläisten keskuudessa tunnetuksi. Sen tehoisat taisteluoipit peloittivat kapitalisteja.

Ei ole siis ollenkaan sattuna että suurpääomien omistajat alkoivat rahastaa partiopoikalikettä ja siten sen ylläpitäjinä valtasivat siinä virkapaikat ja hallinnon. Osoittaaksemme kenen hallittavana Partiopoikajärjestö tänäpäivänä on, luettelkaamme seuraavat sen johtavista virkailijoista:

Walter W. Head (presidentti), General American Life Insurance Co:n presidentti.

Bolton Smith (varapresidentti), äsken suuren kiinteistöpankin johdosta eronnut.

George Dupont Pratt (rahastonhoitaja), Charles Pratt & Co.-nimisen Wall-kadun firman virkailija.

George Dern (kansallisneuvoston jäsen), sotasihteeri.

Paul McNutt (kansallisneuvoston jäsen), äsken

American Legionan päällikön toimesta eronnut.

Näemme siis, että Partiopoikajärjestön hallinto on suurkapitalistien ja taantumuksellisimpien aineiden käsissä. Ja aivan samojen aineiden käsissä on myös Partiotyttöjärjestön johto. Tilan sääntämiseksi mainitsemme sen ylemmistä virkailijoista vain Mr. Bradyn ja Mrs. Herbert Hooverin.

Yhtä taantumuksellisten aineiden käsissä kuin on keskushallintokin, ovat kummankin järjestön paikallisosastot. Ja Partiopoikajärjestön osastojen joukkueiden harjoituksia ja käytännöllistä toimintaa johtavat melkein poikkeuksetta kaikkialla American Legionin jäsenet.

Usein sellaisetkin, jotka lausuvat halveksivia ja tuomitsevia ajatuksia Hitlerin, Mussolinin ja muutamien muiden diktaattorien menettelystä militaristien kasvatuksen antamisessa lapsille, saattavat ylistää partiopoikalikettä. Kuitenkin partiopoikalikkeen tarkoitusperä on juuri sama kuin Hitlerin ja Mussolinin militaristisilla lasten järjestöilläkin. Kasvattaa lapset järkähtämättömiksi riistojärjestelmän tukijoiksi, opettamalla heidät vihaamaan kaikkea kapinallisuutta olevia oloja vastaan, antamalla heille sotilaallista alkuopetusta, kehittyäkseen ensiluokkaisiksi sotilaisiksi ja oppiakseen kunnioittamaan sotamiestä ja sotaa, se on partiopoikalikkeen tarkoitusperä.

Luokkatietoiset työläiset eivät suinkaan koskaan päästä poikiaan Partiopoikajärjestöön, eikä tyttöjäan Partiotyttöjärjestöön. Ainoastaan tietämätön työläinen voi iloita siitä, jos poikansa on voittanut mitalin partiopoikien välisessä kilpailussa pilkkaan ampumisesta.

Ikävää on, että niistä kuudesta miljoonasta, jotka ovat Yhdysvalloissa Partiopoikajärjestön kautta militaristisen alkeisopetuksen saaneet, on sangen suuri enemmistö ollut työläisten poikia. Ja moninkertaisesti tuota lukua suurempaan määrään työläisten pojista on partiopoikajärjestön vaikutus epäsuorasti vaikuttanut. On ikävää ajatella, että sitä tarkkuutta, jolla luokkamme jäsenien lapset ovat partiopoikien harjoituksissa oppineet ampumaan, tultanee käyttämään oman luokkamme jäseniä vastaan, riistoluokan eduksi.

Esteistä huolimatta kuitenkin luokkatietoisuus työläisten keskuudessa lisääntyy. Ja sen lisääntyessä vähenee niiden työläisvanhempien lukumäärä, jotka antavat riistojärjestelmän tukijoiden puolea lapsiaan univormuihin, murhataidon opettamista varten, oman luokkamme orjuuttamiseksi.